

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Energo Příbram, s.r.o.**, IČO: 06122108
sídlem Obecnická 269, Příbram
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Ondřejem Kolářem
sídlem Bělehradská 10/79, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2020, č. j. 107224/2020/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 6. 11. 2020 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Příbram, odboru stavebního úřadu a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), ze dne 4. 2. 2020, č. j. MeUPB 12487/2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad vydal čtyřiceti dvěma stavebníkům stavební povolení na stavbu „plynové kotelny Příbram VII, Mariánská č.p. 427“ (dále jen „stavba plynové kotelny“) na pozemku p. č. st. 1308 v k. ú. Březové Hory.

Obsah vyjádření účastníků

2. Žalobkyně předně namítá, že jí nebylo v souladu se zákonem doručeno oznámení o zahájení stavebního řízení a v souvislosti s tím jí nebylo umožněno se o řízení včas dozvědět a uplatnit v něm námitky. Uvádí, že dne 30. 6. 2019 uzavřela s JUDr. Tomášem Pelikánem, správcem konkurzní podstaty společnosti Příbramská teplárenská a. s., IČO 46256550 (dále jen „úpadce“), smlouvu o prodeji závodu, načež se dne 2. 7. 2019 stala vlastníkem obchodního závodu úpadce a jeho právní nástupkyní v rozsahu zakoupeného obchodního závodu. Společně s převodem obchodního závodu přešlo dle názoru žalobkyně také zmocnění, které správce konkurzní podstaty udělil advokátu Mgr. Ing. Kolářovi. Toto zmocnění plynulo z plné moci datované 2. 2. 2017. Stavební úřad si byl existence plné moci z 2. 2. 2017 i přechodu zmocnění vědom, neboť v obdobných řízeních, v nichž byla žalobkyně coby právní nástupkyně JUDr. Tomáše Pelikána účastníkem, postupoval v souladu s plnou mocí z 2. 2. 2017 a s pokynem z téhož dne a obracel se vždy na zmocněného advokáta. Namátkově šlo např. o řízení vedená pod sp. zn. MeUPB/67242/2019/SÚÚP/PeN, MeUPB/83886/2019/SÚÚP/VL, MeUPB/90031/2019/SÚÚP/VL nebo MeUPB/75199/2019/SÚÚP/PeN. Ve všech těchto řízeních stavební úřad zaslal oznámení o zahájení stavebního řízení jejímu zástupci a explicitně uvedl, že žalobkyně je zastoupena výše jmenovaným advokátem. Dle žalobkyně stavební úřad jistě vycházel z plné moci ze dne 2. 2. 2017, neboť mu žádnou jinou plnou moc nepředkládala. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že stavební úřad měl i ve stavebním řízení v této věci povinnost doručit oznámení o zahájení řízení jejímu zástupci. Protože tak stavební úřad neučinil, nebylo oznámení o zahájení řízení žalobkyni řádně doručeno a stavební úřad navíc postupoval v rozporu se zásadami předvídatelnosti a legitimního očekávání. Žalobkyně očekávala, že stavební úřad i v této věci bude doručovat jejímu zástupci, pročez jej samostatně o zahájení stavebního řízení neinformovala. Žalobkyně dále uvádí, že dle domluvy zástupce poté, co mu bylo doručeno jakékoli oznámení o zahájení stavebního řízení (v němž byla žalobkyně účastníkem), kontaktoval žalobkyni a inicioval konzultaci ohledně postoje žalobkyně k věci a jejích námitek. Protože zástupci v této věci nebylo oznámení o zahájení řízení doručeno, nemohl postupovat výše nastíněným způsobem. V důsledku pochybení stavebního úřadu tak byla žalobkyni odeprána možnost, aby uplatnila práva účastníka řízení, včetně podání námitek. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí dospěl k nesprávnému závěru, že žalobkyně opomenuta nebyla, že jí oznámení o zahájení řízení bylo řádně doručeno a že stavební úřad postupoval správně, když doručoval přímo žalobkyni, a nikoli jejímu zástupci. Tento názor žalovaný odůvodnil tím, že plná moc ze dne 2. 2. 2017 byla udělena k zastupování právního předchůdce žalobkyně. Napadené rozhodnutí však je vnitřně rozporné, neboť žalovaný na straně jedné aproboval postup stavebního úřadu, který nedoručoval zástupci, a na straně druhé na základě plné moci ze dne 2. 2. 2017 považoval zastoupení žalobkyně Mgr. Ing. Ondřejem Kolářem pro účely odvolacího řízení za platné.
3. Žalovaný se dále dle žalobkyně nedostatečně vypořádal s její námitkou, podle které stavební úřad pochybil, neboť žádost stavebníků dostatečně nezkoumal z hlediska ochrany ovzduší s ohledem na § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“). Žalobkyně poukazuje na to, že žádost stavebníků zahrnuje trvalé odpojení od centrálního zdroje tepelné energie a přechod na vytápění z lokální plynové kotelny. Pro takové odpojení zákon o ochraně ovzduší stanoví jasná taxativní kritéria a pouze při jejich splnění lze odpojení provést. Stavebník tak musí doložit, že pro něj není nadále technicky možné či ekonomicky přijatelné využívat

k vytápění centrální zdroj tepelné energie. Ve stavebníky předloženém energetickém posudku (ani v jeho přílohách) nebyly vůbec uvedeny parametry kotelny, již se posudek týkal. Nebylo tak zřejmé, jaká stavba byla předmětem posouzení a s jakou výší nákladů na zamýšlenou stavbu se kalkulovalo. Také výpočet návratnosti v energetickém posudku absentoval, resp. byl proveden nesprávně. Energetický posudek dle žalobkyně nebylo možné akceptovat jako podklad pro stavební řízení. Žalobkyně také namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na potvrzení závazného stanoviska Městského úřadu Příbram, odboru životního prostředí, ze dne 12. 11. 2019, č. j. MěUPB 1088/21/2019, žalovaným ze dne 9. 6. 2020, č. j. 077311/2020/KUSK, které však vycházelo z metodické pomůcky Ministerstva životního prostředí v podobě excelového programu. Způsob práce s metodickou pomůckou nebyl zřejmý a přezkoumatelný. Metodická pomůcka nadto je nezávazným podkladem bez právní relevance. Přílohou energetického posudku ani nebyla projektová dokumentace. Dle názoru žalobkyně takovou vadu energetického posudku nebylo možné zhojit tím, že správní orgán e-mailem ověřil, že k žádosti o vyjádření odboru životního prostředí byly předloženy shodné podklady jako ke stavebnímu řízení.

4. Žalobkyně též namítá, že stavba plynové kotelny odporuje opatření obecné povahy Ministerstva životního prostředí s názvem Program zlepšování kvality ovzduší zóna Střední Čechy – CZ02 z května 2016, přičemž poukazuje na to, že centrální zdroje tepelného vytápění jsou preferovány českou i uniijní legislativou. Stavba plynové kotelny dle žalobkyně povede k nárůstu celkových emisí, pročez odporuje zájmu na snižování úrovně znečištění životního prostředí a emisí, zakotvenému též v § 1 zákona o ochraně ovzduší. Obdobným odvolacím důvodem se žalovaný dle mínění žalobkyně dostatečně nezabýval, neboť pouze odkázal na potvrzení závazného stanoviska a poznamenal, že žalobkyni nepřislouší vznášet odvolací námitky proti ekonomické přijatelnosti řešení zásobování teplem.
5. Dle názoru žalobkyně pochybil žalovaný i tím, že se nezabýval odvolací námitkou týkající se neprokázání souladu stavby plynové kotelny s krajskou energetickou koncepcí ani odvolací námitkou ohledně absence souhlasu členů společenství vlastníků bytových jednotek s odpojením. Ze zápisu o jednání shromáždění společenství vlastníků jednotek ze dne 16. 4. 2019 je dle žalobkyně zřejmé, že vlastníků nebyl předložen žádný konkrétní projekt, a tedy vlastníci s konkrétní stavbou nemohli souhlasit. Zmiňovaný zápis nadto trpí podstatnými vadami, neboť neobsahuje podepsanou listinu přítomných vlastníků a z hlediska výsledků hlasování o jednotlivých bodech jednání je vnitřně rozporný.
6. Oba správní orgány měly rovněž porušit § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 12/2020 Sb. (dále jen „správní řád“), neboť vědomě nerespektovaly zásadu materiální pravdy a nezjistily skutkový stav věci v rozsahu, který byl nezbytný pro soulad jejich úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.
7. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Žalobkyni podle něj nelze považovat za opomenutého účastníka, neboť jí bylo doručeno oznámení o zahájení stavebního řízení, které převzala 10. 1. 2020. Mgr. Ing. Ondřej Kolář stavebnímu úřadu oznámil dne 2. 2. 2017 zastupování JUDr. Tomáše Pelikána, správce konkurzní podstaty, nikoli zastupování žalobkyně. Žalobkyně ani nedoložila, že by na ni právní zastoupení přešlo z titulu kupní smlouvy na prodej obchodního závodu úpadce. Zmocnění pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem řízení podle § 33 odst. 2 písm. c) správního

řádu nadto musí být doloženo plnou mocí s úředně ověřeným podpisem. Protože žalobkyně takovou plnou moc stavebnímu úřadu nepředložila, bylo doručováno přímo jí. Na správnosti takového postupu nemůže ničeho změnit ani to, že v jiných řízeních stavební úřad nesprávně doručoval Mgr. Ing. Kolářovi. Nesprávný postup při doručování, který odporuje § 33 správního řádu, nemůže založit legitimní očekávání účastníka (v tomto ohledu žalovaný odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 50/2009-233 a č. j. 5 As 155/2015-35). Žalovaný také poukazuje na to, že z oznámení o zahájení řízení ze dne 8. 10. 2017 bylo znatelné, že bylo doručováno pouze žalobkyni. Bylo pak na uvážení samotné žalobkyně, zda bude věc konzultovat se zástupcem. K rozpornosti napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí, že v kontextu celého odvolacího řízení posoudil otázku zastoupení dle zásady nařizující postupovat v případě pochybností ve prospěch účastníka, a proto napadené rozhodnutí doručoval zástupci. Ve vztahu k ostatním žalobním bodům žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i na rozsudky Krajského soudu v Praze sp. zn. 43 A 5/2018, 54 A 185/2018, 54 A 62/2018, 43 A 78/2018 a 43 A 186/2018, přičemž poukazuje na to, že žalobkyni nepřísluší postavení obecného ochránce zákonnosti správních řízení.

8. Při jednání před soudem účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce odkázal na svá písemná podání a zopakoval návrh na provedení dokazování oznámeními o zahájení řízení ve věcech vedených stavebním úřadem pod sp. zn. MeUPB/67242/2019/SÚÚP/PeN, MeUPB/83886/2019/SÚÚP/VL, MeUPB/90031/2019/SÚÚP/VL a MeUPB/75199/2019/ SÚÚP/PeN, a to k prokázání tvrzení, že v obdobných věcech stavební úřad jednal se zástupcem žalobkyně na základě plné moci ze dne 2. 2. 2017. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil, že Společenství vlastníků jednotek, Příbram VII/425, 426, 427 (dále jen „SVJ“), zastoupené předsedou výboru SVJ, podalo dne 22. 11. 2019 žádost o vydání stavebního povolení na stavební úpravu plynové kotelny, která měla spočívat ve změně vytápění a ohřevu „z centrálního zdroje Energopříbram“ na lokální plynovou kotelnu umístěnou ve sklepním prostoru domu. Podle souhrnné a technické zprávy projekt řeší změnu topného zdroje pro bytový dům o třech sekcích zhotovením nové plynové kotelny s plynovými kondenzačními kotli v prostoru původní sušárny v 1. podzemním podlaží a následné odpojení od vnitřního teplovodu centrálního zásobování teplem, dále rozšíření vnitřních rozvodů, úpravu stávajících rozvodů a nezbytné stavební úpravy.
10. Spolu se žádostí SVJ předložilo mj. projektovou dokumentaci, energetický posudek, koordinované závazné stanovisko stavebního úřadu ze dne 12. 11. 2019, č. j. MeUPB 108821/2019 (dále jen „koordinované závazné stanovisko“), či zápis ze shromáždění SVJ konaného dne 16. 4. 2019.
11. Energetický posudek s ev. č. 247630.0 vypracoval dne 6. 11. 2019 Ing. Jiří Novotný a bylo v něm konstatováno, že se SVJ rozhodlo pro výstavbu vlastní plynové kotelny. Podle energetického posudku je přechod ze soustavy zásobování tepelnou energií k vytápění zemním plynem ekonomicky vhodný, a využití soustavy zásobování tepelnou energií je pro SVJ naopak ekonomicky nepřijatelné.
12. Podle koordinovaného závazného stanoviska nebudou stavbou plynové kotelny dotčeny

veřejné zájmy související s ochranou přírody a krajiny, lesa, zemědělského půdního fondu a vod ani veřejné zájmy související s dopravou na pozemních komunikacích, památkovou péčí a územním plánováním. Dotčeny budou veřejné zájmy související s ochranou ovzduší a odpadovým hospodářstvím, avšak dotčený orgán ke stavebnímu záměru neměl žádné připomínky.

13. Podle zápisu ze shromáždění SVJ konaného dne 16. 4. 2019 byli přítomni vlastníci jednotek se spoluvlastnickým podílem v celkové výši 91,77 %. Změna zdroje vytápění a ohřevu teplé vody, realizovaná prostřednictvím odpojení od centrálního zdroje tepla a teplé vody a vystavění vlastní plynové kotelny při vynaložení finančních prostředků do výše zhruba 1 200 000 Kč, byla schválena 100 % přítomných vlastníků jednotek. Správní spis dále obsahuje nepodepsanou prezenci ze shromáždění konaného dne 16. 4. 2019 a výsledky jednotlivých hlasování.
14. Stavební úřad oznámením datovaným 8. 1. 2020 oznámil zahájení stavebního řízení o vydání stavebního povolení na stavbu plynové kotelny s tím, že účastníkům stanovil k uplatnění námitek lhůtu 10 dnů od doručení oznámení, neboť upustil od ústního jednání a ohledání na místě samém. Dle rozcestníku bylo oznámení o zahájení řízení doručováno mj. předsedovi SVJ coby zmocněnci jednotlivých vlastníků jednotek a žalobkyni, u níž naopak žádný údaj o zmocněnci uveden nebyl. Dle doručky bylo oznámení dodáno do datové schránky žalobkyně dne 9. 1. 2020 a doručeno jí bylo dne 10. 1. 2020 poté, co se do datové schránky přihlásila pověřená osoba.
15. Stavební úřad ve věci vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž povolil stavbu plynové kotelny a stanovil podmínky pro provedení stavby s odůvodněním, že projektová dokumentace stavby splňuje obecné požadavky na výstavbu a podmínky územního rozhodnutí, přičemž stavební úřad neshledal důvody, které by bránily povolení stavby. Účastníci řízení, mezi něž patřila i žalobkyně, žádné námítky či návrhy neuplatnili. Podle rozcestníku bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno přímo žalobkyni. Dle doručky bylo žalobkyni prvostupňové rozhodnutí dodáno do její datové schránky dne 6. 2. 2020 a téhož dne došlo i k jeho doručení.
16. Dne 19. 2. 2020 do spisu stavebního úřadu nahlížela osoba, kterou k tomu žalobkyně dle plné moci z téhož dne zmocnila. Následně dne 21. 2. 2020 podal advokát Mgr. Ing. Ondřej Kolář jménem žalobkyně podání, označené jako námítky účastníka a odvolání, v němž uvedl, že žalobkyně byla jako účastník řízení opomenuta, resp. nesprávně obeslána, jelikož jí nebylo doručeno oznámení o zahájení stavebního řízení, a nebylo jí tak umožněno se o řízení včas dozvědět a uplatnit vůči němu námítky. Zástupce poukázal na to, že žalobkyni od 2. 2. 2017 zastupuje ve všech řízeních před stavebním úřadem. S ohledem na tvrzené opomenutí žalobkyně podal zástupce námítky k žádosti o vydání stavebního povolení a současně odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Obdobně jako v žalobě poukazoval na rozpor s § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší, jakož i na nedostatky energetického posudku, které spatřoval v absenci parametrů kotelny, neprokázání kalkulované výše nákladů na stavbu a neuvedení konkrétního způsobu výpočtu návratnosti. Dále namítal, že nebyl doložen soulad s městskou a krajskou územní energetickou koncepcí a že koordinované závazné stanovisko odporuje zákonu o ochraně ovzduší s ohledem na ekonomické a ekologické důsledky související s nadlimitními emisemi oxidu dusíku. Poukazoval na to, že stavba odporuje opatření obecné povahy

Ministerstva životního prostředí, neboť povede k nárůstu celkových emisí, a že nebyl doložen souhlas členů SVJ s tou konkrétní stavbou, která byla předmětem žádosti o vydání stavebního povolení, včetně jejích parametrů. Konečně namítal, že zápis z jednání ze shromáždění SVJ trpěl podstatnými vadami, jelikož neobsahoval podepsanou prezenční listinu a hlavní text zápisu neodpovídal hlasovacím listinám.

17. Stavební úřad do spisu založil oznámení o převzetí právního zastoupení ze dne 2. 2. 2017 a plnou moc z téhož dne, které dohledal na základě odvolání žalobkyně. Z oznámení vyplývá, že Mgr. Ing. Ondřej Kolář stavebnímu úřadu oznámil, že převzal zastoupení JUDr. Tomáše Pelikána, správce konkurzní podstaty úpadce, a požádal stavební úřad, aby se na něj obracel ve všech řízeních vedených stavebním úřadem, v nichž *„klient je, může být nebo bude účastníkem“*. Plnou mocí datovanou 2. 2. 2017 zmocnil JUDr. Tomáš Pelikán jako správce konkurzní podstaty úpadce (tj. Příbramské teplárenské a.s.) Mgr. Ing. Ondřeje Koláře k zastupování ve všech záležitostech a jednáních před mj. úřady či orgány státní správy.
18. Žalovaný poté, co mu bylo předloženo odvolání se spisem stavebního úřadu, požádal svůj odbor životního prostředí, oddělení ochrany ovzduší, o potvrzení koordinovaného závazného stanoviska. Jmenovaný orgán vydal potvrzení závazného stanoviska ze dne 9. 6. 2020, č. j. 077311/ 2020/KUSK (dále jen „potvrzení závazného stanoviska“), jímž koordinované závazné stanovisko potvrdil s odůvodněním, že mu bylo e-mailem ze dne 3. 6. 2020 potvrzeno složení spisu stavebního úřadu a dokumentace včetně kopie části podkladů, ze kterých bylo patrné, že k žádosti o vydání koordinovaného závazného stanoviska byly přiloženy shodné podklady jako ke stavebnímu řízení, včetně energetického posudku. Z podkladů bylo zřejmé, že se jednalo o stavbu plynové kotelny o maximálním výkonu 144 kW s předpokladem instalace tří kondenzačních plynových kotlů, každého o maximálním jmenovitém tepelném výkonu 48 kW. Další parametry plynuly z technické dokumentace či výkazu výměr. Zpracovatel energetického posudku na žádost e-mailem ze dne 4. 6. 2020 předložil rozpočet investičních nákladů. Dále byly vyžádány mj. metodické pomůcky odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí a odboru stavebního řádu Ministerstva pro místní rozvoj. V potvrzení závazného stanoviska bylo konstatováno, že řešení dodávek tepla z nové plynové kotelny je technicky možné, že součástí žádosti o vydání závazného koordinovaného stanoviska i žádosti o stavební povolení byl energetický posudek, který byl zpracován dle zákonných požadavků, a že nová kotelna bude v budoucnu plnit požadavky z hlediska zákona o ochraně ovzduší.
19. Žalobkyně v reakci na vydané potvrzení závazného stanoviska zopakovala jí tvrzené nedostatky energetického posudku a konstatovala, že absenci kalkulace nákladů a konkrétního výpočtu návratnosti nelze zhojit tím, že si správní orgán tyto podklady vyžádá od zpracovatele energetického posudku e-mailem. Energetický posudek dle žalobkyně nebylo možné použít jako podklad pro stavební povolení. Poukazovala na to, že se potvrzení závazného stanoviska nevyrovnalo s problematikou nárůstu celkových emisí.
20. Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí, v jehož záhlaví uvedl, že žalobkyně coby odvolatelka byla zastoupena advokátem Mgr. Ing. Ondřejem Kolářem, a které mu dle rozcestníku doručoval coby zmocněnci žalobkyně. Žalovaný předně dospěl k závěru, že

žalobkyně nebyla opomenutou účastnicí řízení, jelikož jí bylo oznámení o zahájení řízení doručeno. K plné moci ze dne 2. 2. 2017 uvedl, že ta byla udělena Mgr. Ing. Kolářovi právní předchůdkyní žalobkyně, tedy subjektem s jiným názvem a identifikačním číslem. Zároveň však uvedl, že posoudil otázku zastupování podle zásady „*v případě pochybností ve prospěch účastníka řízení*“ a napadené rozhodnutí doručil Mgr. Ing. Kolářovi jako zástupci žalobkyně (odvolatelky). Žalovaný se neztotožnil s názorem žalobkyně, podle níž v energetickém posudku nebyly uvedeny parametry kotelny, neboť opak plynul z potvrzení závazného stanoviska, v němž byl popis typů a výkonů navrhovaných kotlů podle projednávané projektové dokumentace uveden. K potvrzení závazného stanoviska žalovaný v napadeném rozhodnutí podotkl, že podle něj v energetickém posudku byly uvedeny nejen parametry kotelny, ale také k němu byly doloženy propočty předpokládaných nákladů na vytápění objektu. Žalobkyně v odvolacím řízení nepředložila žádný podklad, na základě kterého by jí žalovaný mohl dát za pravdu v tom, že v důsledku přechodu z fosilního paliva na obnovitelný zdroj energie v soustavě zásobování tepelnou energií by došlo ke snížení celkových emisí či zvýšení účinnosti. Žalovaný konečně poukázal na to, že žalobkyně tvrzeňá pochybení by musela mít za následek dotčení na jejích právech. Její odvolací výtky týkající se absence souhlasu vlastníků jednotek se stavbou plynové kotelny tomuto požadavku neodpovídala a nejinak tomu bylo i v případě výtek týkajících se nedostatečného vypořádání podmínky ekonomické přijatelnosti zásobování teplem dle § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší a týkajících se prokazování ekonomicky přijatelného řešení zásobování teplem. Žalovaný též konstatoval, že obtíže žalobkyně coby dodavatele tepla technického nebo ekonomického rázu nebyly důsledkem provedení záměru stavebníků. Dle doručky bylo napadené rozhodnutí doručeno Mgr. Ing. Ondřeji Kolářovi do datové schránky advokáta dne 6. 9. 2020.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
22. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž byl vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, soud neshledal.
23. Soud neprováděl dokazování listinami navrženými žalobkyní, neboť jimi měly být prokázány skutečnosti, které nejsou pro posouzení věci rozhodné.

Posouzení věci soudem

A) K postupu správních orgánů při doručování písemností

24. Soud se předně zabýval žalobním bodem, ve kterém žalobkyně namítá, že jí nebylo v rozporu se zákonem doručeno oznámení o zahájení stavebního řízení, neboť nebylo doručeno jejímu zástupci, v důsledku čehož se o řízení včas nedozvěděla a nemohla uplatnit námítky vůči stavbě plynové kotelny.
25. Podle § 112 odst. 1 a 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 169/2018 Sb. (dále jen „stavební zákon“) je stavební

úřad povinen oznámit účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, zahájení stavebního řízení a upozornit je, že námitky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, a upustí-li od ústního jednání, ve lhůtě, kterou určí a která nesmí být kratší než 10 dnů. Současně je povinen účastníky upozornit na to, že k později uplatněným námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto. Nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků, doručuje se oznámení o zahájení řízení účastníkům jednotlivě.

26. Podle § 33 odst. 1 správního řádu, který se v souladu s § 192 stavebního zákona použije na stavební řízení podpůrně, si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.
27. Podle § 34 odst. 2 správního řádu s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.
28. Právní úprava zastoupení je dále obsažena v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 163/2020 Sb. (dále jen „o. z.“). Podle § 441 odst. 1 o. z. platí, že ujednají-li si to strany, zastupuje jedna z nich druhou v ujednaném rozsahu jako zmocněnec. Podle § 441 odst. 2 věty první a druhé o. z. zmocnitel uvede rozsah zástupčího oprávnění v plné moci. Netýká-li se zastoupení jen určitého právního jednání, udělí se plná moc v písemné formě.
29. S ohledem na to, že žalobkyně tvrdí, že v důsledku uzavření smlouvy o prodeji obchodního závodu přešlo zastoupení na základě smlouvy o zastoupení ze dne 2. 2. 2017 ze správce konkurzní podstaty úpadce na žalobkyni, jsou pro posouzení věci podstatná také ustanovení týkající se obchodního závodu. Ten je v § 502 o. z. definován jako organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu.
30. Podle § 2175 odst. 1 o. z. koupí závodu nabývá kupující vše, co k závodu jako celku náleží. O koupi závodu se jedná i v případě, že strany z koupě jednotlivou položku vyloučí, aniž tím celek ztratí vlastnost závodu. Podle § 2175 odst. 2 o. z. se koupě závodu považuje za převod činnosti zaměstnavatele.
31. Na základě shora citovaných zákonných ustanovení soud dospěl k závěru, že první žalobní bod není důvodný. Stavební úřad žalobkyni coby účastníku řízení doručoval oznámení o zahájení stavebního řízení, a to do její datové schránky právnické osoby. K dodání oznámení došlo dne 9. 1. 2020 a k doručení dne následujícího. Žalobkyně se tedy o zahájení řízení dozvěděla a byla prostřednictvím oznámení také poučena o tom, že stavební úřad upouští od ústního jednání a ohledání na místě a že žalobkyně proti stavebnímu záměru může podat námitky ve lhůtě deseti dnů od jeho doručení, což odpovídalo právní úpravě dle § 112 odst. 1 a 2 stavebního zákona.
32. Soud žalobkyni nedal za pravdu v tom, že oznámení o zahájení stavebního řízení mělo být doručováno k rukám advokáta Mgr. Ing. Ondřeje Koláře. Oznámení o převzetí právního zastoupení ze dne 2. 2. 2017 a plná moc z téhož dne se týkaly zastoupení JUDr. Tomáše Pelikána, správce konkurzní podstaty úpadce, jímž navíc byla právnická osoba odlišná od žalobkyně. Plná moc ze dne 2. 2. 2017 tedy neopravňovala Mgr. Ing. Koláře k zastupování

žalobkyně v řízeních před stavebním úřadem a ve smyslu § 33 odst. 1 správního řádu neprokazovala zmocnění Mgr. Ing. Koláře k zastupování žalobkyně. I pokud by bylo pravdou, že stavební úřad v jiných případech na základě plné moci ze dne 2. 2. 2017 doručoval oznámení o zahájení řízení, v nichž žalobkyně vystupovala jako účastník řízení, Mgr. Ing. Koláři, nemohla taková správní praxe stavebního úřadu založit legitimní očekávání žalobkyně, neboť se jednalo o správní praxi odporující zákonu, jejíž následování v této věci nebylo žádoucí (k tomu, že postup správních orgánů, který není v souladu se zákonem, nezakládá legitimní očekávání, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2015, č. j. 5 As 155/2015-35, publikovaný pod č. 3444/2016 Sb. NSS).

33. Soud dále podotýká, že i z rozcestníku uvedeného na straně 3 oznámení o zahájení stavebního řízení bylo zřejmé, že toto oznámení bylo doručováno přímo žalobkyni a nikoli též Mgr. Ing. Ondřeji Kolářovi. Žalobkyně tedy mohla seznat, že jmenovaný advokát oznámení neobdržel. Je-li navíc pravdou, že žalobkyně a advokát mezi sebou zavedli praxi, podle které byla žalobkyně z jeho strany vždy kontaktována s dotazem, jak se žalobkyně ke stavebnímu záměru staví a zda si přeje podat námitky, pak mohla žalobkyně z pasivity advokáta poznat, že o zahájení stavebního řízení v této věci informován nebyl. To, že žalobkyně v řízení před stavebním úřadem neuplatnila včas žádné námitky, nelze vytýkat stavebnímu úřadu, který procesně postupoval správně, nýbrž samotné žalobkyni, která při uplatňování svých práv nebyla náležitě bdělá.
34. Se žalobkyní nelze souhlasit ani v tom, že práva a povinnosti ze smlouvy o právním zastoupení uzavřené mezi JUDr. Tomášem Pelikánem coby zmocnitelem a Mgr. Ing. Ondřejem Kolářem coby zmocněncem přešla z JUDr. Tomáše Pelikána na žalobkyni jako právní nástupkyni úpadce. Koupí obchodního závodu nabývá kupující obchodní závod jakožto soubor veškerého jmění, které podnikatel (prodávající) vytvořil a které slouží k provozu obchodního závodu. Jedná se jak o složku hmotnou (budovy, stroje, materiál aj.), tak složku nehmotnou (know-how, pohledávky aj.). S převodem obchodního závodu automaticky není převáděna obchodní firma (jméno podnikatele) ani s převodem obchodního závodu nedochází k zániku podnikatele, o jehož obchodní závod jde [srov. také ŠVESTKA, J. a kol. *Občanský zákoník. Komentář. Svazek V* (§ 1721-2520, *relativní majetková práva 1. část*). Praha: Wolters Kluwer, 2014, výklad k § 2175]. Obchodní společnost tak sice po prodeji svého obchodního závodu je zčásti „vyprázdněna“, pokud jde o její jmění, nadále však zůstává právnickou osobou s právní osobností identifikovatelnou pomocí názvu či identifikačního čísla. Není proto důvodu, aby s prodejem obchodního závodu docházelo automaticky k přechodu práv a povinností plynoucích z uzavřených smluv o právním zastoupení. Smlouvy o právním zastoupení zůstávají převodem obchodního závodu nedotčeny a nedochází ani *ex lege* k jejich zániku, neboť zmocnitel nezaniká (srov. *a contrario* § 448 odst. 1 o. z.). Skutečnost, že dne 30. 6. 2019 došlo k prodeji obchodního závodu úpadce, neměla na uzavřenou smlouvu o právním zastoupení, navenek prokazovanou plnou mocí ze dne 2. 2. 2017, žádný vliv, což platí tím spíše v situaci, kdy zmocnitelem ani nebyl úpadce, nýbrž správce jeho konkurzní podstaty.
35. Stavební úřad tedy postupoval správně, pokud oznámení o zahájení stavebního řízení doručoval žalobkyni a nikoli Mgr. Ing. Ondřeji Kolářovi, který v dané fázi řízení nebyl jejím zástupcem (resp. to nebylo doloženo ani obecnou plnou mocí ze dne 2. 2. 2017 týkající se jiného zmocnitele než žalobkyně). S právním názorem žalovaného ohledně účinnosti doručení oznámení o zahájení stavebního řízení žalobkyni proto soud souhlasí.

36. Žalovanému nicméně je třeba vytknout to, že v odvolacím řízení bez dalšího jednal s Mgr. Ing. Ondřejem Kolářem jako se zástupcem žalobkyně, přestože žalovanému či předtím stavebnímu úřadu nebyla předložena plná moc, která by jmenovaného advokáta opravňovala k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a k dalším procesním úkonům. V situaci, kdy Mgr. Ing. Kolář podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bez toho, aby k němu připojil odpovídající plnou moc, měl být správními orgány v souladu s § 37 odst. 3 ve spojení s § 33 odst. 1 správního řádu nejprve vyzván, aby v přiměřené lhůtě odstranil nedostatek průkazu plné moci. Pokud žalovaný otázku zastupování žalobkyně coby odvolatelky posoudil dle zásady „*v pochybnostech ve prospěch účastníka řízení*“, postupoval chybně, jelikož zde žádné pochybnosti stran zastupování žalobkyně nemohly být. Advokát zmocnění k zastupování žalobkyně v průběhu správního řízení neprokázal.
37. Navzdory vadnému procesnímu postupu soud nepřistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož dospěl k závěru, že pochybení žalovaného nemělo za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Z celkového procesního vývoje věci je nepochybné, že Mgr. Ing. Ondřej Kolář byl oprávněn za žalobkyni odvolání podat a v odvolacím řízení ji zastupovat. Poté, co žalobkyně obdržela prvostupňové rozhodnutí ze dne 4. 2. 2020, totiž jí zmocněná osoba (odlišná od Mgr. Ing. Koláře) nahlížela do spisu a o tři dny později v poslední den odvolací lhůty, konkrétně dne 21. 2. 2020, podal Mgr. Ing. Ondřej Kolář jménem žalobkyně odvolání, v němž argumentoval skutečnostmi plynoucími ze správního spisu. Potvrzení závazného stanoviska i napadené rozhodnutí pak byla doručována k rukám jmenovaného zmocněnce, který za žalobkyni podal dne 6. 11. 2020 ke zdejšímu soudu žalobu, k níž přiložil plnou moc ze dne 21. 1. 2020, přičemž podle textu plné moci byl Mgr. Ing. Ondřej Kolář žalobkyní zmocněn jak k jejímu zastupování v soudním řízení, tak i ve správních řízeních vedených podle stavebního zákona. O existenci zastoupení žalobkyně Mgr. Ing. Kolářem pro odvolací řízení nadto mezi žalobkyní a žalovaným v tomto soudním řízení není sporu. V situaci, kdy v tomto soudním řízení žádný z účastníků nerozporuje, že žalobkyně byla pro odvolací řízení zastoupena, a kdy jejímu zastoupení pro odvolací řízení odpovídá soudu předložená plná moc, soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani pro výzvu žalovanému, aby doručil napadené rozhodnutí přímo žalobkyni. Bylo by to totiž výrazem přílišného formalismu a nehospodárnosti řízení.
38. Soud tedy ve vztahu k prvnímu žalobnímu bodu shrnuje, že plná moc ze dne 2. 2. 2017 neopravňovala Mgr. Ing. Ondřeje Koláře k zastupování žalobkyně ve stavebním řízení, a tak stavební úřad nepochybil, když oznámení o zahájení stavebního řízení doručoval přímo žalobkyni. Žalobkyni bylo oznámení prokazatelně doručeno, a tedy nebyla opomenutou účastnicí řízení. Žalovaný příslušnou odvolací námitku posoudil správně, byť procesně pochybil, neboť bez předložení řádné plné moci jednal v odvolacím řízení se zástupcem žalobkyně. Jeho pochybení však nemělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé a s ohledem na plnou moc předloženou soudu není pochyb o tom, že doručením zástupci bylo napadené rozhodnutí doručeno i s účinky pro žalobkyni.

B) K ostatním žalobním bodům

39. Ve vztahu k dalším uplatněným žalobním bodům je nejprve třeba zdůraznit, že stavební řízení je ovládáno koncentrační zásadou, která se projevuje tím, že účastníci musí své

námítky uplatnit nejpozději při ústním jednání, a dojde-li k upuštění od ústního jednání, musí je uplatnit ve stanovené lhůtě, jinak se k nim nepřihlíží (srov. již výše citovaný § 112 odst. 1 a 2 stavebního zákona). Námitky nadto nemohou být libovolného obsahu, neboť dle § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, *pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo* nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.

40. Zásada koncentrace se významně promítá i do řízení o odvolání proti stavebnímu povolení, neboť argumentační prostor již je vymezen námitkami, které odvolatel uplatnil při ústním jednání, popřípadě ve lhůtě stanovené stavebním úřadem. Výjimku představuje situace, kdy účastník za podmínek § 82 odst. 4 správního řádu uvádí nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohl uplatnit dříve, ať již z důvodu, že mu stavební úřad nesprávným postupem odňal možnost vznést námitky, či z důvodů jiných. Vedle toho může účastník v odvolacím řízení namítat porušení procesních práv v prvostupňovém řízení, namítat vady řízení či vady spočívající v nesprávném zhodnocení skutkového stavu nebo nesprávném zodpovězení právních otázek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2022, č. j. 54 A 2/2020-59, a mnohé další).
41. Žalobkyně žalovanému vytýká, že se nedostatečně vypořádal s jejími námitkami týkajícími se nerespektování § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší, nedostatků energetického posudku, rozporu stavby plynové kotelny s opatřením obecné povahy Ministerstva životního prostředí o programu zlepšování kvality ovzduší a obecně se zájmem na snižování emisí, dále s námitkami týkajícími se nesouladu stavby plynové kotelny s krajskou energetickou koncepcí, nedoložení souhlasu členů SVJ se stavbou plynové kotelny a nedostatků zápisu z jednání shromáždění SVJ ze dne 16. 4. 2019. Žádnou z těchto námitek však žalobkyně neuplatnila včas v desetidenní lhůtě, kterou stavební úřad stanovil v oznámení o zahájení stavebního řízení. Vzhledem k tomu, že oznámení bylo žalobkyni řádně doručeno do datové schránky dne 10. 1. 2020, uplynula desetidenní lhůta k podání námitek v pondělí 20. 1. 2020. Žalobkyně v této lhůtě žádné námitky nevznesla, a stavební úřad proto v prvostupňovém rozhodnutí žádné její námitky nevypořádal. Žalobkyně námitky uplatnila opožděně až v odvolání ze dne 21. 2. 2020, a tedy k nim žalovaný s ohledem na zásadu koncentrace stavebního řízení, zakotvenou v § 112 stavebního zákona, vůbec nemohl přihlížet.
42. Žádnou ze shora uvedených odvolacích výtek nadto žalobkyně nebyla oprávněna vznášet ani s ohledem na § 114 odst. 1 stavebního zákona. Účastenství žalobkyně ve stavebním řízení se zakládalo na § 109 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, podle kterého je účastníkem stavebního řízení vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena. Žalobkyně byla

vlastníkem a provozovatelem centrální soustavy zásobování tepelnou energií (SZTE) a rozsah námitek, které byla oprávněna namítat před správními orgány a správním soudem, se odvíjel od důvodu jejího účastenství ve stavebním řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že provozovatel, resp. vlastník soustavy zásobování tepelnou energií, který není stavebníkem, může jako účastník stavebního řízení vedeného dle § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů v souladu s § 114 odst. 1 stavebního zákona vznášet námitky pouze z důvodu dotčení svého vlastnického práva či jiného věcného práva (práva odpovídajícího věcnému břemeni), nepřísluší mu však námitky na ochranu veřejného zájmu, a to bez ohledu na skutečnost, že provozuje zásobovací soustavu podle energetického zákona ve veřejném zájmu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 419/2017-28, ze dne 26. 9. 2018, č. j. 4 As 209/2018-34, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 As 233/2017-30, nebo ze dne 27. 1. 2020, č. j. 4 As 340/2019-52).

43. Zdejší soud již v obdobných případech téže žalobkyně opakovaně dospěl k závěru, že žalobkyni nepříslušelo podání námitek ohledně rozporu s § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší a neprokázání ekonomické nepřijatelnosti stávajícího způsobu vytápění a že žalobkyně nemohla být dotčena na svých právech tím, že správní orgány nepřezkoumaly podklady, ze kterých vycházel energetický posudek (viz např. rozsudek ze dne 25. 9. 2020, č. j. 54 A 62/2018-97, body 30-34, rozsudek ze dne 28. 1. 2021, č. j. 43 A 186/2018-51, bod 29, rozsudek ze dne 25. 9. 2020, č. j. 43 A 78/2018-66, body 31-36, nebo rozsudek ze dne 25. 9. 2020, č. j. 43 A 5/2018-81, body 37-42), že se jejich práv nemohlo přímo dotknout případné neudělení souhlasu vlastníky jednotek se stavbou (viz rozsudek ze dne 25. 9. 2020, č. j. 43 A 78/2018-66, bod 38), či nesoulad s krajskou energetickou koncepcí (např. rozsudek ze dne 7. 12. 2021, č. j. 51 A 25/2020-45, bod 40, nebo rozsudek ze dne 24. 9. 2020, č. j. 54 A 5/2018-77, body 34-35). Na podrobná odůvodnění dřívějších rozsudků tímto soud odkazuje a připomíná, že smyslem účastenství žalobkyně ve stavebním řízení byla ochrana jejích věcných práv před případným neoprávněným zásahem v důsledku umístění rozvodného zařízení, nikoli ochrana jejích podnikatelských záměrů, ekonomických zájmů a dosavadních investic do zásobovací soustavy. Žalobkyně coby vlastník a provozovatel soustavy zásobování tepelnou energií nebyla ani subjektem, kterému by příslušelo hájení veřejných zájmů na úseku ochrany ovzduší.
44. I kdyby tedy žalobkyně námitky uplatnila včas, nemohly by k nim správní orgány přihlížet, jelikož žalobkyně v námitkách neuvedla, jakým způsobem se jí tvrzené nedostatky dotýkaly jejích vlastních práv, a z obsahu samotných námitek bylo patrné, že zde přímé dotčení na vlastnických právech žalobkyně nebylo dáno. Posouzení ekonomické přijatelnosti totiž cílí na ekonomickou přijatelnost pro stavebníka, nikoli pro provozovatele soustavy zásobování tepelné energie; námitkami týkajícími se rozporu s opatřením obecné povahy Ministerstva životního prostředí, zvyšováním emisí a rozporu s krajskou energetickou koncepcí se žalobkyně nepřipustně stavěla do role ochránce veřejného zájmu; a případná absence souhlasu členů SVJ se stavbou plynové kotelny či vady zápisu z jednání shromáždění SVJ se mohly dotknout toliko práv členů SVJ, nikoli však práv žalobkyně.

45. S ohledem na to, že žalovaný neměl k námitkám žalobkyně, resp. odvolacím výtkám přihlížet a věcně je přezkoumávat, nebyl žalovaný ani povinen na základě odvolání postupovat podle § 149 odst. 4 správního řádu a vyžádat si potvrzení závazného stanoviska (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 9. 2020, č. j. 43 A 5/2018-81). Důvodný tak nemůže být ani žalobní bod, ve kterém žalobkyně poukazuje na nedostatky potvrzení závazného stanoviska, včetně jeho nepřezkoumatelnosti.
46. Žalovaný tím, že navzdory opožděnosti námitek žalobkyně a nepřípustnosti jejich věcného přezkumu vyžádal potvrzení závazného stanoviska, přiznal žalobkyni dokonce více práv, než by jí náleželo. Pokud pak na většinu odvolacích námitek reagoval konstatováním, že takové námitky žalobkyni z pozice jejího účastenství ve stavebním řízení nepřísluší, a věcně se jimi blíže nezabýval, nikterak nepochybil. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je proto nutně nedůvodná, stejně jako námitka nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.
47. Jedinou výjimkou ze zásady koncentrace stavebního řízení byla odvolací námitka, v níž žalobkyně brojila proti postupu stavebního úřadu při doručování oznámení o zahájení stavebního řízení. Touto odvolací námitkou se ovšem žalovaný zabýval a posoudil ji správně, jak soud rozebral výše.

Závěr a náklady řízení

48. Vzhledem k tomu, že žalobní body nebyly důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
49. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, netvrdil, že by mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu vznik takových nákladů neplynul. Soud proto žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 15. února 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.